

Lovforslag nr. L 75. Fremsat den 1. november 2000 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v.¹⁾, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om fondsmæglerselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger, lov om forsikringsvirksomhed, lov om forsikringsmæglervirksomhed samt lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort

(Adgang til en fondsbørs og en værdipapircentral, misbrug af intern viden og kursmanipulation m.v., ledelsens adgang til at sidde i koncernvirksomheder og bidrag til Finantilsynet.)

§ 1

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 25. juli 2000, foretages følgende ændring:

1. I § 17, stk. 2, ændres »§ 55, stk. 4« til: »§ 55, stk. 6«.

2. § 20, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Finansielle virksomheder omfattet af lov om banker og sparekasser, lov om fondsmæglerselskaber, realkreditloven og Danmarks Nationalbank, herunder virksomheder hjemmehørende i Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, kan blive medlemmer af en fondsbørs (fondsbørsmedlemmer).

Stk. 2. En fondsbørs kan efter at have indhentet Finantilsynets tilladelse optage en virksomhed, som nævnt i stk. 1, hjemmehørende i et land, der ikke er omfattet af stk. 1 som medlem.«.

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

3. I § 20, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2« endvidere ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 4 og 5«.

4. I § 20, stk. 3 og 4, der bliver stk. 4 og 5, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

5. I § 20, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

6. I § 34, stk. 1, nr. 1, udgår: »i et land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med.«.

7. § 55, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Yder en clearingcentral eller clearingdeltager lån til en clearingdeltager i forbindelse med afviklingen af værdipapirhandel i clearingcentralen, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.

Stk. 2. Yder et betalingssystem, der er registreret i henhold til § 57 a eller en deltager i et sådant

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 89/592/EØF af 13. november 1989 om insiderhandel, EF-Tidende 1989 nr. L 334, s. 30.

system lån til en deltager eller en indirekte deltager i systemet i forbindelse med afviklingen af betalinger i systemet, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.

Stk. 3. Hvis værdipapirclearingvirksomhed udøves eller et betalingssystem drives af Danmarks Nationalbank, og værdipapirclearingvirksomheden, betalingssystemet eller en deltager i værdipapirclearingvirksomheden eller betalingssystemet yder lån til en deltager eller en indirekte deltager i forbindelse med afviklingen i systemet, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

8. I § 55, *stk. 2*, der bliver *stk. 4*, ændres »Er aftalen registreret« til: »Er en aftale som nævnt i *stk. 1, 2* eller *3* registreret«. Endvidere ændres »jf. *stk. 1*« til: »jf. *stk. 1-3*«.

9. I § 55, *stk. 4*, der bliver *stk. 6*, ændres »den i henhold til *stk. 2* og *3* anmeldte panteret.« til: »den i henhold til *stk. 4* og *5* anmeldte panteret.«.

10. I § 56, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 55, *stk. 2* eller *3*,« til: »§ 55, *stk. 4* eller *5*,« og »§ 55, *stk. 4*,« ændres til: »§ 55, *stk. 6*,«.

11. I § 56, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 55, *stk. 2* og *3*,« til: »§ 55, *stk. 4* og *5*,«.

12. I § 61, *stk. 2*, ændres »§ 55, *stk. 4*,« til: »§ 55, *stk. 6*,«.

13. § 64 affattes således:

»§ 64. Finansielle virksomheder omfattet af lov om banker og sparekasser, lov om fondsmæglerelskaber for så vidt de har tilladelse til at føre depot, realkreditloven, samt virksomheder, der drives i fællesskab af disse virksomheder, og som har til formål at forvalte værdipapirer, Danmarks Nationalbank, Finansstyrelsen, clearingcentraler og obligationsudstedende institutter, for så vidt angår fondsaktier, der er udstedt af det pågældende institut, skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse

for, at de kan opnå adgang til at indrapportere til registrering i den pågældende central.

Stk. 2. De af § 62, *stk. 2*, omfattede storkunder skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indhente oplysninger om egne konti, overføre meddelelser om salg og foretage anmeldelser om registreringer på egne konti direkte i den pågældende central.

Stk. 3. En værdipapircentral kan efter at have indhentet Finanstilsynets tilladelse indgå en tilslutningsaftale med en virksomhed som nævnt i *stk. 1*, hjemmehørende i et land, der ikke er omfattet af *stk. 1*.

Stk. 4. I tilfælde af konkurs, betalingsstandsning eller lignende i en virksomhed omfattet af *stk. 1* og *3* ophører den i de samme stykker nævnte tilslutningsaftale med omgående virkning og dermed retten til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral. Medmindre andet aftales, overtager værdipapircentralen herefter indrapporteringen til registrering på berørte konti i en periode på højst 4 måneder, hvorefter kontohaverens registreringer overføres til konto hos den enkelte udsteder. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med ophøret af en tilslutningsaftale som nævnt i 1. pkt. samt i forbindelse med overførsel af en kontohavers registreringer til konto hos udsteder som nævnt i 2. pkt.«.

14. § 85 affattes således:

»§ 85. Virksomhederne omfattet af denne lov bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte en virksomheds bidrag.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 15.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

15. I § 91, stk. 1, 1. pkt., og § 91, stk. 4, 1. pkt. ændres »Registertilsynet« til: »Datatilsynet«.

16. I § 91, stk. 1, 1. pkt. ændres »lov om private registre m.v.« til: »lov om behandling af personoplysninger«.

17. I § 91, stk. 2, ændres »lov om private registre m.v.« til: »lov om behandling af personoplysninger«.

18. I § 91, stk. 4, 2. pkt. ændres »Registertilsynets« til: »Datatilsynets«.

19. I § 93, stk. 2, og i § 96, stk. 2, sidste pkt. ændres »hæfte,« til: »fængsel i indtil 4 måneder,«.

20. I § 94, stk. 1, 1. pkt. udgår: «, hæfte«.

§ 2

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 706 af 14. juli 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 g indsættes efter stk. 1 som nye stykker 2-4:

»Stk. 2. Bestyrelsen kan tillade, at direktører deltager i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder, der indgår i koncern med pengeinstituttet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede samt filialbestyrere.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 2 kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af en forsikringsvirksomhed.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 2 kan ikke gives til en direktørs, en vicedirektørs, en underdirektørs samt filialbestyreres deltagelse i den daglige ledelse af et administrationsselskab for investeringsforeninger eller specialforeninger.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

2. § 52 affattes således:

»§ 52 Pengeinstitutterne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Andre virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, samt filialer omfattet af § 50, stk. 3, afholder tilsvarende udgifter ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Fuld bidragspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved

udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 4. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 3

I realkreditloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 738 af 4. august 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 h indsættes efter stk. 3 som nye stykker 4-6:

»Stk. 4. Bestyrelsen kan tillade, at direktører deltager i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder, der indgår i koncern med realkreditinstituttet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede.

Stk. 5. Tilladelse efter stk. 4 kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af en forsikringsvirksomhed.

Stk. 6. Tilladelse efter stk. 4 kan ikke gives til en direktørs, en vicedirektørs, en underdirektørs og dermed ligestillede deltagelse i den daglige ledelse af et administrationsselskab for investeringsforeninger og specialforeninger.«.

Stk. 4 bliver herefter stk. 7.

2. § 95, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Realkreditinstitutterne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.«.

3. I § 95 indsættes efter stk. 2 som nye stykker 3 og 4:

»Stk. 3. Fuld bidragspligt påhviler ethvert realkreditinstitut, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 4. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 5

§ 4

I lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovbestemt nr. 704 af 17. juli 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 d indsættes efter stk. 3 som nye stykker 4-6:

»Stk. 4. Bestyrelsen kan tillade, at direktører deltager i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede.

Stk. 5. Tilladelse efter stk. 4 kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af en forsikringsvirksomhed.

Stk. 6. Tilladelse efter stk. 4 kan ikke gives til en direktørs, en vicedirektørs samt en underdirektørs deltagelse i den daglige ledelse af et administrationselskab for investeringsforeninger eller specialforeninger.«.

Stk. 4 bliver herefter stk. 7.

2. § 32 affattes således:

»§ 32. Fondsmæglerselskaberne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler ethvert fondsmæglerselskab, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 15.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 5

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger, jf. lovbestemt nr. 703 af 17. juli 2000, foretages følgende ændring:

1. § 81 affattes således:

»§ 81. Investeringsforeningerne og specialforeningerne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver investeringsforening og specialforening, der har væ-

ret under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 10.000 kr. pr. forening og 3.000 kr. pr. afdeling. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 6

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbestemt nr. 778 af 17. august 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 92 f, stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Bestyrelsen kan tillade, at en direktør kan deltage i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder og selskaber, der udøver accessorisk virksomhed til forsikringsselskabet samt i ejendomsselskaber og investeringsselskaber, når selskabet indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede.

2. I § 92 f, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Tilladelse efter 1. og 2. pkt. kan ikke gives til en vicedirektørs, en underdirektørs og dermed ligestilledes deltagelse i den daglige ledelse af et administrationselskab for investeringsforeninger eller specialforeninger.«.

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

3. I § 92 f indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, 1. pkt. kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber samt finansieringsinstitutter.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

4. § 242 affattes således:

»§ 242. Virksomheder, likvidationsboer og administrationsboer under tilsyn efter denne lov bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver virksomhed samt ethvert likvidationsbo og admini-

strationsbo, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Der pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget. Dog pålægges et minimumsbidrag på 800 kr. for så vidt angår de af § 192 omfattede forsikringselskaber.«.

§ 7

I lov om forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 782 af 18. august 2000, foretages følgende ændring:

1. § 29 affattes således:

»§ 29. Forsikringsmæglervirksomhederne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.«.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver forsikringsmæglervirksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i den senest indsendte specifikation af forsikringsmæglervirksomhedernes indtægter, jf. § 18. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 1.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 8

I lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort, jf. lov nr. 375 af 22. maj 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Foretagender under tilsyn efter denne lov bidrager til at dække udgifterne ved Finans-

tilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.«.

2. I § 11 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Fuld bidragspligt påhviler ethvert foretagende, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 6. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2001, jf. dog stk. 2, 3, 4 og 5.

Stk. 2. § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, § 4, nr. 1 og § 6, nr. 1, 2 og 3 træder i kraft den 1. januar 2001.

Stk. 3. § 1, nr. 14, § 2 nr. 2, § 3 nr. 2 og 3, § 4 nr. 2, § 5, § 6 nr. 4, § 7 og § 8 træder i kraft den 1. januar 2001. Beregning af bidrag sker første gang på grundlag af oplysninger fra regnskabsår der afsluttes i 2000.

Stk. 4. § 1, nr. 19 og 20 træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 5. Værdipapirhandlere og virksomheder omfattet af værdipapirhandelslovens § 62, stk. 1, og § 63, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden var medlem af en fondsørs eller tilsluttet en værdipapircentral, kan vedblive hermed uden indhentelse af Finanstilsynets tilladelse.

§ 10

Stk. 1. §§ 1, 2, 4, 5, 7 og 8 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. § 6 gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Den finansielle sektor i Danmark står over for en række udfordringer bl.a. som følge af øget samarbejde på tværs af landegrænserne. Dette medfører bl.a. et voksende behov for ensartede regler.

I forbindelse med handel med værdipapirer er det ikke acceptabelt, at hvis en person foretager insiderhandel i Danmark eller EU, så kan vedkommende straffes, mens den samme handling ikke er strafbar, hvis den foretages i et tredjeland f.eks. USA. Dette er baggrunden for forslaget om at stramme reglerne om insiderhandel og kursmanipulation, således at danske værdipapirhandlere/investorer, der udøver insiderhandel og kursmanipulation med aktier optaget til notering på børser i tredjelande udenfor EU og EØS-samarbejdet, kan straffes herfor i Danmark.

Der stilles også internationalt større krav til betalingssystemerne. På denne baggrund foreslås det at give adgang til at etablere sikkerhedsret i forbindelse med afvikling i registrerede betalingssystemer, hvorved deltagernes mulighed for at få en effektiv styring af risici og likviditet forbedres, samtidig med at den systemiske risiko reduceres.

Endvidere foreslås det for at styrke tilsynet med institutionelle investorer samt virksomheder fra tredjelande. En dansk værdipapircentral eller fondsbørs skal fremover have tilladelse fra Finanstilsynet i forbindelse med indgåelse af tilslutningsaftale med ansøgerne fra tredjelande eller optagelse af medlemmer fra tredjelande (fjernmedlemsskaber).

Herudover foreslås det, at gøre ledelsesreglerne mere fleksible ved at give bestyrelsen i et institut kompetence til at tillade instituttets direktør at deltage i den daglige ledelse af andre koncernforbundne virksomheder.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne i de finansielle love om bidrag til Finanstilsynet harmoniseres.

Lovforslaget indeholder endelig mindre redaktionelle ændringer.

Insiderviden og kursmanipulation

I takt med den stigende internationalisering af danske virksomheder og den øgede internationale værdipapirhandel er det blevet muligt for danske borgere bl.a. gennem pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber at handle næsten direkte på udenlandske børser f.eks. via internettet. Det er heller ikke usædvanligt, at danske virksomheder opkøber eller sælger datterselskaber i tredjelande, hvorfor danske medarbejdere og rådgivere kan komme i situationer, hvor de opnår insiderviden om værdipapirer, der er optaget til handel på børser eller regulerede markeder i tredjelande.

Der har været et behov for at kunne rejse tiltale i sager om insiderhandel vedrørende værdipapirer, der handles på fondsbørser uden for EU og EØS-landene. Imidlertid har lovens territoriale begrænsning til EU og EØS-landene i praksis vist sig at hindre gennemførelsen af straffesager om misbrug af intern viden vedrørende værdipapirer fra et tredjeland. Derfor foreslås det, at misbrug af intern viden og kursmanipulation i tredjelande kan straffes i overensstemmelse med straffelovens almindelige regler.

Risikoafdækning i betalingssystemer

Med vedtagelsen af værdipapirhandelsloven i 1996 gennemførtes børsreformen. I forbindelse hermed indførtes der i lovens § 55, stk. 1 en adgang til at etablere den såkaldte sikkerhedsret for Danmarks Nationalbank, clearingcentraler og deltagere i sådanne centraler i forbindelse med afviklingen af værdipapirhandler.

Indførelsen af denne særlige form for sikkerhedsstillelse blev blandt andet begrundet i følgende: De store beløb, der bliver handlet for på værdipapirmarkedet, den omstændighed at de samme papirer ofte omsættes flere gange på en enkelt dag, stigende internationale krav om sikkerhed i afviklingen og om fleksible muligheder for at stille og realisere sådan sikkerhed samt hensynet til den finansielle stabilitet.

Der blev ikke samtidig skabt en tilsvarende adgang til at anvende denne fleksible form for sikkerhedsstil-

lelse i forbindelse med afviklingen i betalingssystemer.

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EF-Tidende 1989 nr. L 116, s. 45) indeholder en række bestemmelser, der har til formål at forbedre det juridiske grundlag for afviklingen i såvel betalings- som i værdipapirafviklingssystemer. Direktivet er implementeret i dansk ret med lov nr. 283 af 26. april 2000 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v.

Den eksisterende lovgivning sidestiller clearingcentraler og registrerede betalingssystemer på en række områder, blandt andet med hensyn til netting, straksrealisation af stillede sikkerheder og særlig beskyttelse mod omstødelse af sikkerheder stillet over for systemerne.

Implementeringen af direktivet har imidlertid ikke medført en adgang til anvendelse af sikkerhedsretten for de registrerede betalingssystemer.

Omsætningen i betalingssystemerne har gennem de seneste år været voldsomt stigende også på tværs af landegrænserne. Dette medfører et stigende behov for anvendelse af fleksible former for sikkerhedsstillelse også i forbindelse med afviklingen i betalingssystemerne med henblik på at reducere de systemiske risici og sikre den finansielle stabilitet. Derfor foreslås det, at bestemmelsen i stk. 2, udvider den i § 55, stk. 1, hjemlede ret for clearingcentraler og clearingdeltagere til etablering af sikkerhedsret i forbindelse med afvikling af værdipapirhandler til også at gælde for registrerede betalingssystemer samt deltagerne i disse for lån ydet i forbindelse med afvikling af betalinger i systemerne

Adgang til en fondsbørs og tilslutning til en værdipapircentral

Det er i de senere år blevet mere almindeligt, at fondsbørser indgår samarbejdsalliancer på tværs af landegrænser. Således overvejes det i øjeblikket at udvide NOREX-samarbejdet mellem fondsbørserne i Danmark, Sverige og senere nok også Norge og Island til også at omfatte fondsbørser i de baltiske lande.

Denne udvikling indebærer, at medlemmer udenfor hjemlandet kan søge om medlemskab på en national fondsbørs (fjermedlemskab), og det må forventes, at f.eks. Københavns Fondsbørs vil modtage et øget antal ansøgninger fra værdipapirhandlere i tredjelande.

I henhold til de gældende regler kan alle virksomheder såvel danske som EU/EØS omfattet af værdipapirhandelslovens § 4, stk. 1, nr. 1-3 optages som medlemmer på en dansk fondsbørs. Endvidere skal

Finanstilsynets tilladelse ikke indhentes før ansøgere fra tredjelande kan optages som medlemmer af en fondsbørs.

For så vidt angår ansøgninger fra nye medlemmer, der hidrører fra EU- og EØS-landene, følger det af det almindelige EU-retlige princip om gensidig anerkendelse, at værtslandet har sikkerhed for, at disse medlemmer er underlagt betryggende kontrol og tilsyn i hjemlandet. Dette princip gælder imidlertid ikke for ansøgninger fra medlemmer i tredjelande. Derfor foreslås det, at forinden sådanne medlemmer kan optages på en fondsbørs, skal fondsbørsen indhente Finanstilsynets tilladelse.

Uanset at medlemmer af værdipapircentraler i øjeblikket som hovedregel er nationalt baserede, kan det ikke udelukkes, at den øgede internationalisering på værdipapirmarkedet vil medføre et tilsvarende ønske om tilslutning af virksomheder fra tredjelande til værdipapircentraler i Danmark. Derfor foreslås en tilsvarende ordning for værdipapircentraler.

Ledelsens adgang til at sidde i koncernvirksomheder

Den finansielle sektor i Danmark står over for en række udfordringer bl.a. som følge af øget samarbejde på tværs af landegrænserne. Det nordiske finansielle marked har udviklet sig meget de senere år, hvilket medfører et behov for tilpasninger i lovgivningen. Dette er især vigtigt, når det viser sig, at rammebetingelserne for erhvervene adskiller sig på en u hensigtsmæssig måde fra andre sammenlignelige landes rammebetingelser. Dette gør sig gældende for det danske forbud mod, at f.eks. pengeinstitutdirektører, vicedirektører m.fl. ikke må deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end pengeinstituttet. Forsikringsselskabsdirektører, vicedirektører m.fl. må derimod gerne være direktører i andre forsikringsselskaber, ejendomselskaber, investeringsselskaber og selskaber, der udøver accessorisk virksomhed til forsikringsselskabets, når selskabet indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. I Sverige og Norge har pengeinstitutdirektører adgang til at varetage samtlige hverv inden for en koncern. I Finland gælder det samme, bortset fra at direktører og vicedirektører i pengeinstitutter ikke kan være direktører eller vicedirektører i andre koncernvirksomheder, der er forsikringsvirksomheder. En fastholdelse af de nuværende danske regler ville i uheldigste fald kunne bevirke, at Danmark bliver mindre interessant som etableringsland for koncernvirksomheder.

Der er i de senere år foretaget justeringer i de finansielle loves ledelsesbestemmelser. Ved lov nr. 475 af 10. juni 1997 blev det således tilladt pengeinstituti-

rektører at være bestyrelsesmedlem i virksomheder i koncernen eller i andre finansielle virksomheder, og ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 blev det tilladt pengeinstituttidirektører at være direktører i pengeinstituttets moderselskab, hvis dette var et finansielt holdingselskab.

For at tage højde for udviklingen foreslås det, at give bestyrelsen i et institut kompetence til give instituttets direktører mulighed for at deltage i den daglige ledelse af andre koncernforbundne virksomheder. Direktøren kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede. Den eksisterende sondring i ledelsesbestemmelserne mellem, om hovedaktiviteten i det finansielle institut er långivning eller investering opretholdes. Dette indebærer, at direktører i kreditinstitutter ikke kan være direktører i forsikringselskaber og omvendt.

Bidrag til Finanstilsynet

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomhed.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag. Det foreslås derfor, at bestemmelserne i de finansielle love om bidrag til Finanstilsynet harmoniseres.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Sikkerhedsstilling i form af traditionelt pant, medfører en uhensigtsmæssig binding af de beholdninger, der sædvanligvis udgør en del af deltagerens likviditetsreserve, og som anvendes til styring af deltagerens risici. Med sikkerhedsretten forbedres deltagerens mulighed for en effektiv styring af risici og likviditet, samtidig med at den systemiske risiko reduceres.

Skærpelsen af insiderreglerne til også at omfatte tredjelande medfører lige konkurrencevilkår på linje med de regler, der allerede gælder indenfor EU- og EØS-landene.

En ændring af ledelsesreglerne vil øge fleksibiliteten i finansielle koncerner m.h.t. anvendelse af personaleressourcer.

Indførelse af en ny beregningsmodel ved opgørelsen af de forskellige brancheområders bidrag til Finanstilsynet vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder. Indenfor enkelte brancheområder, f.eks. på forsikringsområdet er der overvejelser om at ændre den relative fordeling mellem forsikringselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed og forsikringselskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser

Lovovervågning

Lovforslaget er omfattet af regeringens lovovervågning.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ændringer af bestemmelser, der tidligere har gennemført Rådets direktiv 89/592/EØF af 13. november 1989, EF-Tidende 1989 nr. L 334, s. 30:

Værdipapirmarkedet er generelt reguleret i Rådets direktiv 93/22/EØF EF-Tidende nr. 141, s. 27 (investeringsservicedirektivet). I direktivet er der bl.a. fastsat krav til værdipapirhandlere. En godkendelse som værdipapirhandler medfører, at det pågældende selskab får et europæisk pas, dvs. at såfremt selskabet er godkendt i ét medlemsland, kan det drive sin virksomhed i hele EU/EØS. Adgangen til medlemskab af en fondsbørs, bortset fra virksomheder omfattet af investeringsservicedirektivet, er derimod ikke EU-reguleret. Såfremt et medlemsland giver andre end værdipapirhandlere omfattet af investeringsservicedirektivet adgang til at handle på en fondsbørs, får disse selskaber ikke et europæisk pas. Virksomheder fra tredjelande er ikke omfattet af EU-reglerne om gensidig anerkendelse og det europæiske pas.

Insiderhandel er reguleret i Rådets direktiv 89/592/EØF af 13. november 1989, EF-Tidende nr. L 334, s. 30 (insiderdirektivet). Direktivet er territorialt begrænset til EU/EØS-landene. Direktivet definerer, hvad der skal forstås ved insiderhandel, samt foreskriver at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner ved overtrædelse af reglerne. Direktivet er et minimumsdirektiv. Medlemslandene kan derfor fastsætte strengere bestemmelser end dem, der er foreskrevet i direktivet. Med lovforslaget udvides reglerne til også at omfatte insiderhandler, der er foretaget udenfor EU/EØS-landene. Det samme gælder for investeringsservicedirektivet.

F. t. l. vedr. værdipapirhandel m.v.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Næsten ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Næsten ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den foreslåede ændring af ledelsesreglerne tillader finansielle koncerner en bedre anvendelse af personaleresourcer.	Bidragsreglerne kan medføre enkelte oprundinger af minimumsbidrag ligesom der i begrænset omfang kan forekomme en ændret fordeling mellem brancherområder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forbedret styring af risici og likviditet pga. at den systemiske risiko reduceres.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget foreslås at visse principper i insiderdirektivet og investeringsservicedirektivet også skal finde anvendelse i lande uden for EU/EØS, jf. ovenfor under »Forholdet til EU-retten«.	

Høring

Lovforslaget er sendt i høring i følgende ministerier og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Den Danske Børsmæglerforening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Aktionærforening, Danske Finansieringsselskabers Forening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Erhvervenes Skatsekretariat, Erhvervsankenævnet, Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finansstyrelsen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, FTF, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, Københavns Fondsbørs A/S, Landsorganisationen i Dan-

mark, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtdisfond (LD), Pengeinstitutternes Betalingssystemer A/S, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Rigsombudsmanden på Færøerne, Skatteministeriet, Værdipapircentralen A/S.

Herudover har bestemmelserne vedrørende ændringerne i værdipapirhandelsloven undtagen bidragsbestemmelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder/organisationer:

Det Økonomiske Råd, Garantifonden for indskydere og investorer og Den Europæiske Centralbank

Endelig har bestemmelserne vedrørende ændringerne i ledelsesreglerne og bidragsbestemmelserne udover ovennævnte været sendt i høring hos følgende myndigheder/organisationer:

Amtsrådsforeningen i Danmark, Centralforeningen for Danske Assurandører, Dansk AMP, Den Danske Aktuarforening, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglerne Brancheforening og Sammenslutningen Danske Andelskasser.

*Bemærkninger til lovforslaget enkelte bestemmelser**Til § 1**Lov om værdipapirhandel m.v.*

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af ændringen af § 55, jf. nr. 7.

Til nr. 2

I de senere år er det blevet stadig mere almindeligt, at fondsbørser indgår samarbejdsalliancer på tværs af landegrænserne. Som følge af disse alliancer kan et fondsbørsmedlem søge om medlemskab på en anden national fondsbørs udenfor hjemlandet (fjernmedlemskab). Denne udvikling sammenholdt med de forbedrede teknologiske muligheder for fjernmedlemskab af en fondsbørs og grænseoverskridende medlemskab af en værdipapircentral betyder, at der må forventes et øget antal ansøgninger fra værdipapirhandlere uden for EU/EØS på f.eks. Københavns Fondsbørs.

Således overvejes det i øjeblikket at udvide NO-REX-samarbejdet mellem fondsbørserne i Danmark, Sverige og senere nok også Norge og Island til også at omfatte fondsbørser i de baltiske lande.

Derfor foreslås værdipapirhandelslovens § 20 om medlemskab af en fondsbørs og § 64 om tilslutning til en værdipapircentral præciseret således, at inden en fondsbørs optager medlemmer fra et tredjeland eller en værdipapircentral indgår tilslutningsaftale med ansøgere fra et tredjeland, skal Finanstilsynets tilladelse indhentes.

Ifølge det foreslåede kan følgende finansielle virksomheder blive medlemmer af en fondsbørs: Finansielle virksomheder omfattet af lov om banker og sparekasser, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og Danmarks Nationalbank. Omfattet af adgangen til at blive medlem af en fondsbørs er således også filialer af de pågældende virksomheder fra et EU/EØS-land samt filialer fra tredjelande. Herudover kan institutionelle investorer blive medlem af en fondsbørs, jf. § 20, stk. 3. For så vidt angår optagelse af medlemmer fra et tredjeland (fjernmedlemskab) samt optagelse af institutionelle investorer fra et tredje land, foreslås det i § 20, stk. 2, at Finanstilsynet skal give sin tilladelse.

Finanstilsynet vil fremover skulle meddele tilladelse til optagelse på en fondsbørs henholdsvis tilslutning til en værdipapircentral f.s.v.a. virksomheder fra tredjelande (fjernmedlemskab).

Ændringen sker med henblik på at sikre, at de pågældende virksomheder er undergivet et betryggende tilsyn mv. i deres respektive hjemland, og at der forin-

den ansøgerens optagelse på fondsbørsen er indgået en samarbejdsaftale mellem Finanstilsynet og tilsynsmyndigheden i ansøgerens hjemland. Optagelse af medlemmer eller indgåelse af tilslutningsaftale med virksomheder fra tredjelande må således ikke hindre Finanstilsynet i udførelsen af de tilsynsopgaver, der påhviler tilsynet. F.eks. skal tilsynet fortsat kunne udøve en betryggende markedsovervågning af handelen med værdipapirer, uanset at visse af medlemmerne af en fondsbørs er fra et tredjeland. Såfremt Finanstilsynet skønner, at virksomheder fra et tredjeland ikke er undergivet et betryggende tilsyn, kan tilsynet modsætte sig, at den pågældende virksomhed optages som medlem, eller at der indgås tilslutningsaftale med den pågældende virksomhed.

Med forslaget vil Danmark fortsat opfylde sine EU-retlige forpligtelser om gensidig anerkendelse af kreditinstitutter m.v. Således er datterselskaber af fondsmæglerselskaber, investeringsselskaber og kreditinstitutter fra tredjelande omfattet af de samme regelsæt, som gælder EU/EØS-selskaber. Derimod vil filialer fra tredjelande ikke kunne blive omfattet af princippet om gensidig anerkendelse og dermed heller ikke kunne tildeles det såkaldte »europæiske pas«.

Ligeledes ændres der ikke ved det forhold, at virksomheder fra tredjelande skal have de samme karakteristika som de i værdipapirhandelslovens § 4, stk. 1 nævnte virksomheder samt være underlagt et betryggende tilsyn for at kunne blive medlem af en fondsbørs i Danmark.

Til nr. 3 - 5

Ændringerne er en konsekvens af, at der i § 20 ind sættes et nyt stk. 2.

Til nr. 6

Den generelle internationalisering af danske virksomheder og den øgede internationale værdipapirhandel har medført et behov for at udvide anvendelsesområdet for reglerne om kursmanipulation og insiderhandel. Det foreslås derfor, at forbudene mod insiderhandel og kursmanipulation også kommer til at omfatte værdipapirer, der er optaget til notering eller handel på fondsbørser eller handles på autoriserede markedspladser eller tilsvarende regulerede markeder uden for EU, eller uden for de lande som EU har indgået samarbejdsaftale med (for tiden EØS-landene). Derved bliver der tale om et generelt globalt forbud.

Af den nuværende § 34 fremgår det, at definitionen af, hvad der i værdipapirhandelsloven anses som insiderhandel eller kursmanipulation er territorialt begrænset til EU eller lande, som EU har indgået samarbejdsaftale med.

Reglerne om insiderhandel og kursmanipulation i værdipapirhandelsloven har baggrund i Rådets direktiv 89/592/EØF af 13. november 1989 af samordning af retsfor skrifterne vedrørende insiderhandel EF-Tidende nr. L 334, s. 30 (insiderdirektivet). Direktivet foreskriver, at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner ved overtrædelse af reglerne. Direktivet er territorielt begrænset til EU-medlemsstaterne. Direktivet er et minimumsdirektiv, hvorfor medlemslandene kan fastsætte strengere bestemmelser end de, der er foreskrevet i direktivet.

Handel med værdipapirer er gennem de seneste år blevet stærkt internationaliseret. Således kan danske borgere gennem internethandlere handle næsten direkte på udenlandske børser.

Endvidere er det ikke usædvanligt, at danske virksomheder opkøber eller sælger datterselskaber i tredjelande eller indgår store kontrakter med udenlandske selskaber. Danske medarbejdere og rådgivere kan derfor komme i situationer, hvor de opnår insiderviden om værdipapirer, der er optaget til handel på børser eller regulerede markeder i et tredjeland. Det kan med de nuværende regler ikke udelukkes, at denne viden kan udnyttes til berigelse i strid med principperne i værdipapirhandelslovens § 34, uden at forholdet vil kunne strafforfølges i Danmark.

Anklagemyndigheden har i et enkelt tilfælde måttet opgive at forfølge en sag af ovennævnte karakter.

Den udtrykkelige begrænsning i § 34 har således medført, at straffelovens almindelige betingelser om jurisdiktionskompetence ikke finder anvendelse. Navnlige princippet i straffelovens § 7, hvorefter under dansk straffemyndighed hører handlinger foretaget i udlandet, såfremt handlingen er strafbar efter det pågældende lands regler. Ifølge en landsretskendelse kan konfiskation ikke ske af udbytte af insiderhandel begået i USA, idet insiderforbuddet ikke anvendes på værdipapirer optaget til handel i et tredjeland.

Derfor er der et konkret behov for en udvidelse af reglerens anvendelsesområde, idet sondringen mellem EU/EØS-landene og tredjelande ikke længere er hensigtsmæssig og tidssvarende.

Følgelig foreslås det at udvide anvendelsesområdet for værdipapirhandelslovens § 34, således at forbudet ikke længere begrænses til EU eller lande EU har indgået samarbejdsaftale med, men bliver et generelt globalt forbud. Ændringen foreslås gennemført ved, at den territoriale begrænsning udgår.

Herefter tager værdipapirhandelsloven ikke længere stilling til jurisdiktionskompetencen og spørgsmålet vil i forbindelse med overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 34, jf. §§ 35, 36, 93, stk. 1, og 94,

stk. 1, skulle afgøres efter straffelovens almindelige regler herom. Herefter henhører under dansk strafmyndighed bl.a. handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i Danmark, har foretaget uden for Danmark, for så vidt handlingen også er strafbar efter lovgivningen i det pågældende land, jf. straffelovens § 7.

Gennemførelse af en straffesag, vedrørende forhold der er begået i udlandet, er naturligvis i visse situationer forbundet med praktiske vanskeligheder, f.eks. vedrørende udlevering, fremskaffelse af bevismateriale o.a.

Som konsekvens af det foreslåede, vil bestemmelsen også kunne finde anvendelse på regulerede markeder udenfor EU- og EØS-landene. Det lægges derfor til grund, at regulerede markeder i tredjelande skal have de samme karakteristika som regulerede markeder indenfor EU, for at bestemmelsen kan finde anvendelse. Der er således et krav, at markedet er underlagt et tilsyn. Herudover skal der bl.a. være tale om et marked, der fungerer regelmæssigt, og har regler, der fastlægger vilkårene for markedets funktion og vilkår for adgang til markedet. Reglerne skal være udstedt eller godkendt af den myndighed, der fører tilsyn med markedet.

Til nr. 7

Som følge af at sikkerhedsretten, jf. § 55, stk. 2 og 3, fremover også kan anvendes i forbindelse med afviklingen i betalingssystemer, er det fundet mest hensigtsmæssigt at samle anvendelse af sikkerhedsretten i forbindelse med værdipapirclearingvirksomhed og betalingssystemer forestået af Danmarks Nationalbank i en bestemmelse, jf. stk. 3.

Herudover er der ikke tilset nogen realitetsændringer med den ændrede formulering af § 55, stk. 1. Formålet med den ændrede formulering er således alene en præcisering af hvilke aktører, der kan anvende sikkerhedsretten. Sikkerhedsretten i henhold til § 55, stk. 1, anvendes i forbindelse med långivning mellem clearingcentraler og clearingdeltagere, d.v.s. deltagere, der har indgået en tilslutningsaftale med en clearingcentral eller mellem clearingdeltagere indbyrdes, også hvor en clearingdeltager ikke deltager direkte i afviklingen f.eks. på pengesiden.

I såvel clearingcentraler som betalingssystemer kan clearingfunktionen eller afviklingsfunktionen være placeret i et særligt clearinginstitut henholdsvis et afregningsfirma, som dermed udgør en integreret del af clearingcentralen eller betalingssystemet. I sådanne tilfælde vil sikkerhedsretten ligeledes kunne anvendes i forbindelse med lån ydet af et sådant clearinginstitut

eller afregningsfirma i forbindelse med afviklingen i systemet.

Bestemmelsen i stk. 2, udvider den i § 55, stk. 1, hjemlede ret for clearingcentraler og clearingdeltagere til etablering af sikkerhedsret i forbindelse med afvikling af værdipapirhandler til også at gælde for registrerede betalingssystemer samt deltagerne i disse for lån ydet i forbindelse med afvikling af betalinger i systemerne. Låntagerne kan være såvel direkte som indirekte deltagere i systemerne.

Adgangen til også at etablere sikkerhedsret i forbindelse med afvikling i registrerede betalingssystemer skal ses i lyset af den øgede fokus også internationalt på de risici, der er forbundet med omsætningen af penge og finansielle instrumenter, samt betalinger knyttet hertil. Der stilles større og større krav til systemernes og deltagernes håndtering af disse risici, og kravene til sikkerhed i forbindelse med ydelse af afviklingskreditter er generelt blevet skærpet. Sikkerhedsstillelse i form af traditionelt pant, medfører en uhensigtsmæssig binding af de beholdninger, der sædvanligvis udgør en del af deltagernes likviditetsreserve, og som anvendes til styring af deltagernes risici. Med sikkerhedsretten forbedres deltagernes mulighed for en effektiv styring af risici og likviditet, samtidig med at den systemiske risiko reduceres.

Deltagere i registrerede betalingssystemer kan være kreditinstitutter, investeringsselskaber, offentlige myndigheder eller andre, der efter Finanstilsynets vurdering har væsentlig betydning for betalingsafviklingen medens indirekte deltagere skal være kreditinstitutter, jf. § 57 a, stk. 1.

Sikkerhedsretten kan anvendes mellem betalingssystemet og de direkte deltagere, mellem systemet og indirekte deltagere eller mellem direkte deltagere og indirekte deltagere. Sikkerhedsretten kan derimod ikke anvendes i forholdet mellem clearingcentralers eller betalingssystemers deltagere og disses almindelige kunder.

Danmarks Nationalbank driver i sin egenskab af centralbank de væsentligste danske betalingssystemer. Disse systemer skal ikke registreres i medfør af § 57 a. Herudover kan Danmarks Nationalbank, jf. § 51, stk. 1, drive værdipapirclearingvirksomhed. § 55, stk. 3, udvider anvendelsesområdet for sikkerhedsretten til også at gælde i forbindelse med afviklingen i de af Danmarks Nationalbank drevne systemer.

Til nr. 8-12

Der er tale om præciseringer som følge af ændringen af § 55, jf. nr. 7.

Til nr. 13

Bestemmelsen foreslås omskrevet af hensyn til overskueligheden og sammenhængen i bestemmelsen. Der indsættes et nyt stk. 3, og det hidtidige stk. 2 bliver stk. 4. Det nye stk. 1-3 vedrører således vilkårene for tilslutning til en værdipapircentral, hvorimod stk. 4 vedrører konkurssituationen.

For så vidt angår det nye stk. 3, henvises der til bemærkningerne til nr. 2.

Der er herudover foretaget enkelte konsekvensændringer i det foreslåede stk. 4.

Til nr. 14

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede virksomheder. Det videreføres, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

De virksomheder, som efter denne lov skal betale bidrag til Finanstilsynet, er: Værdipapirhandlere (dvs. pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse), fondsbørs, clearingcentraler, værdipapircentraler, kontoførende institutter, autoriserede markedspladser samt autoriserede pengemarkedsmæglere og værdipapirmæglere.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Idet lov om værdipapirhandel m.v. omfatter en række forskellige virksomhedstyper, er fordelingen af de enkelte virksomheders bidrag sket på forskelligt grundlag.

For så vidt angår autoriserede markedspladser, clearingcentraler, værdipapircentraler og autoriserede pengemarkedsmæglere, er bidragene fastsat med udgangspunkt i medgåede ressourcer.

Bidrag, som pålægges de enkelte værdipapirhandlere, dvs. pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse, indgår i de bidrag, som Finanstilsynet opkræver i medfør af lov om banker og sparekasser m.v., lov om fondsmæglerselskaber samt realkreditloven.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringselskaber, realkreditinstitutter, værdipapirhandelsområdet osv.

Stk. 2 foreslår som hovedregel, at enhver virksomhed, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige, at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året virksomheden har været under tilsyn.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved betalingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om virksomheden kun har været under tilsyn i meget kort tid, virksomhedens størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med virksomheden i det pågældende finansår.

Stk. 3 fastslår, at hvis der ikke er aflagt et endeligt årsregnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af en regnskabsindberetning, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Fondsbørser, clearingcentraler, værdipapircentraler, autoriserede markedspladser samt autoriserede pengemarkedsmæglere og værdipapirmæglere pålægges altid et minimumsbidrag på 15.000 kr. hvilket svarer til det nuværende minimumsbidrag. Findes der ikke oplysninger om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.

Til nr. 15-18

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lov om behandling af personoplysninger (lov nr. 429 af 31. maj 2000).

Til nr. 19-20

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelse af hæftestrafpen pr. 1. juli 2001, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Til § 2

Lov om banker og sparekasser m.v.

Til nr. 1

Det foreslås, at der tillægges bestyrelsen større kompetence til at tillade den daglige ledelse at deltage i ledelsen i en anden finansiel virksomhed inden for koncernen.

I Sverige og Norge har pengeinstitutdirektører adgang til varetagelse af samtlige hverv inden for koncernen. I Finland gælder det samme, bortset fra at direktører og vicedirektører i pengeinstitutter ikke kan være direktører eller vicedirektører i andre koncernvirksomheder, der er forsikringsvirksomheder.

Den foreslåede regel svarer til reglerne i Sverige, Norge og Island, dog gives der ikke mulighed for, at en direktør i et pengeinstitut kan være direktør i et forsikringselskab i koncernen, og vicedirektører m.fl. skal have direktionens godkendelse for at deltage i den daglige ledelse af andre virksomheder inden for koncernen, herunder forsikringselskaber. De finske regler, der indeholder strengere regler for vicedirektører, skal formentlig ses i lyset af, at en vicedirektør i Finland ofte har en højere placering i selskabshierarkiet end i Danmark, idet de kan optræde som stedfortrædende direktører.

Forholdene i finansielle virksomheder og koncerner er under tilsyn. Dette gælder også transaktioner mellem forskellige virksomheder i koncernen, hvilket betyder, at muligheden for misbrug af en dobbeltstilling i to finansielle virksomheder i samme koncern er begrænset. Reglerne om tavshedspligt skal overholdes, selvom en person er ansat i flere finansielle virksomheder inden for koncernen.

Bestemmelsen vedrører ikke muligheden for at varetage hverv som bestyrelsesmedlem, da dette er reguleret i andre bestemmelser.

De typer af koncernvirksomheder, hvis ledelsesstillinger pengeinstitutledelsen får mulighed for at varetage, er forsikringsvirksomheder, pengeinstitutter, re-

alkreditvirksomheder, fondsmæglervirksomheder og virksomheder, der er accessorisk til disse virksomheder, samt finansieringsinstitutter, som defineret i art. 1, nr. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Dog er der en undtagelse i det foreslåede stk. 3.

Kravet om, at virksomhederne skal være i samme concern som pengeinstituttet udelukker stilling i associerede virksomheder.

Den foreslåede regel er del af en udvikling, der i takt med fremkomsten af finansielle koncerner har udviklet ledelsesreglerne i en retning, der tillader disse koncerner mere fleksibilitet med hensyn til anvendelse af personaleresourcer inden for koncernen.

Ved lov nr. 475 af 10. juni 1997 blev det således tilladt pengeinstitutdirektører at være bestyrelsesmedlem i virksomheder i koncernen eller i andre finansielle virksomheder, og ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 blev det tilladt pengeinstitutdirektører at være direktører i pengeinstitutts moderselskab, hvis dette var et finansielt holdingselskab.

Direktører i forsikringsvirksomheder har allerede mulighed for at deltage i ledelse af eksempelvis forsikringsselskaber, ejendomsselskaber og investeringselskaber, der indgår i koncern med forsikringselskabet.

Undtagelsen i *stk. 3* skal sikre, at pengeinstituttdirektører ikke også kan varetage stilling i forsikringselskaber. Forsikringsvirksomhed adskiller sig fra pengeinstitutvirksomhed og realkreditinstitutvirksomhed, ved at være investerende og ikke långivende. Det kan medføre u hensigtsmæssigheder, hvis en direktør i et kreditgivende institut også er direktør i et investerende institut. En sådan konstellation vil øge muligheden for interessekonflikter. Fondsmæglerselskaber er ikke långivende institutter, men da den virksomhed, der kan udøves i et fondsmæglerselskab, svarer til en del af den virksomhed, der kan udøves i et pengeinstitut, sidestilles fondsmæglerselskaber som hidtil med långivende virksomheder i forbindelse med regelsættet om ledelsens hverv i andre virksomheder.

Undtagelsen i *stk. 4* skal sikre, at et administrationselskabs ledelse ikke kan blive besat med den omhandlede gruppe af personer fra et pengeinstitut. Baggrunden er, at pengeinstitutter ofte optræder som investeringsrådgiver for investeringsforeninger og specialforeninger.

Til nr. 2

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstil-

synet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede pengeinstitutter. Det foreslås, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringsselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag inden for brancheområderne er for pengeinstitutter sket på grundlag af de samlede gælds- og garantiforpligtelser.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter osv.

Fordelingen af bidrag mellem pengeinstitutter omfattet af *stk. 1* vil i det væsentlige være uændret, idet bidragsgrundlaget, samlede gælds- og garantiforpligtelser, tænkes videreført.

Stk. 2 er en indholdsmæssig videreførelse af de gældende bestemmelser i bank- og sparekasselovens § 52, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen omfatter foruden filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden

for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, desuden »andre virksomheder«. Ved andre virksomheder forstås blandt andet Bankforeningernes Forvaltningsinstitut, som er under tilsyn ifølge vedtægter.

Fordelingen mellem de i stk. 2 nævnte filialer af udenlandske kreditinstitutter tænkes ændret fra den nuværende opgørelse af bidraget ud fra medgæde ressourcer, til fastsættelse af bidraget ud fra balance plus garantier. Dette kan betyde en ændring i fordelingen af bidrag mellem de nævnte filialer.

Stk. 3 foreslår som hovedregel, at enhver virksomhed, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige, at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året virksomheden har været under tilsyn. Ved enhver virksomhed forstås de i § 52, stk. 1 og 2 nævnte virksomheder.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved betalingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om virksomheden kun har været under tilsyn i meget kort tid, virksomhedens størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med virksomheden i det pågældende finansår.

Stk. 4 fastslår, at hvis der ikke er aflagt et endeligt årsregnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af en regnskabsindberetning, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Virksomheden pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr., hvilket er en forhøjelse af minimumsbidraget fra 1.000 kr. til 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.

Til § 3

Realkreditloven

Til nr. 1

Ændringen er dels en nødvendig følge af ændringen af bank- og sparekasseloven og dels led i harmoniseringen af lovene om finansielle virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 2 og 3

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditin-

stitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 2 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede realkreditinstitutter. Det foreslås, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag inden for brancheområderne er for realkreditinstitutter sket på grundlag af den bogførte balancesum.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringselskaber, realkreditinstitutter osv.

Fordelingen mellem realkreditinstitutterne vil i det væsentlige være uændret, idet fordelingen af bidrag ud fra realkreditinstitutternes bogførte balancesum tænkes videreført.

Stk. 3 foreslår som hovedregel, at enhver virksomhed, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige, at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året virksomheden har været under tilsyn.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved beta-

lingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om virksomheden kun har været under tilsyn i meget kort tid, virksomhedens størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med virksomheden i det pågældende finansår.

Stk. 4 fastslår, at hvis der ikke er aflagt et endeligt årsregnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af en regnskabsindberetning, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Der pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, foreslås det at pålægge minimumsbidraget.

Til § 4

Lov om fondsmæglerselskaber

Til nr. 1

Ændringen er dels en nødvendig følge af ændringen af bank- og sparekasseloven og dels led i harmoniseringen af lovene om finansielle virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 2

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede fondsmæglerselskaber. Det videreføres, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringselskaber og realkreditinstitut-

ter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag inden for brancheområderne er for fondsmæglerselskaber sket på grundlag af udgifter til løn og vederlag udbetalt som provision.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringselskaber, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber osv. Det overvejes at supplere det nuværende bidragsgrundlag, udgifter til løn og vederlag udbetalt som provision, med yderligere regnskabsoplysninger. Dette kan ændre på fordelingen af bidrag mellem fondsmæglerselskaberne.

Stk. 2 foreslår som hovedregel, at enhver virksomhed, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige, at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året virksomheden har været under tilsyn.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved betalingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om virksomheden kun har været under tilsyn i meget kort tid, virksomhedens størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med virksomheden i det pågældende finansår.

Stk. 3 fastslår, at hvis der ikke er aflagt et endeligt årsregnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af en regnskabsindberetning, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Der pålægges altid et minimumsbidrag på 15.000 kr., hvilket svarer til det nuværende minimumsbidrag. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.

Til § 5.

Lov om investeringsforeninger og specialforeninger

Til nr. 1

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede investeringsforeninger og specialforeninger. Det videreføres, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringsselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag inden for brancheområderne er for investeringsforeninger og specialforeninger sket på grundlag af de samlede aktiver.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter, investeringsforeninger og specialforeninger osv.

Stk. 2 foreslår som hovedregel, at enhver virksomhed, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige,

at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året virksomheden har været under tilsyn.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved betalingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om virksomheden kun har været under tilsyn i meget kort tid, virksomhedens størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med virksomheden i det pågældende finansår.

Stk. 3 fastslår, at hvis der ikke er aflagt et endeligt årsregnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af en regnskabsindberetning, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Det foreslås altid at pålægge et minimumsbidrag på 10.000 kr. pr. forening og 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende del af investeringsforeningernes og specialforeningernes bidrag foreslås fordelt som i dag, efter de samlede aktiver. Finder der ikke oplysning om bidragsgrundlag forslås det at pålægge minimumsbidraget.

Til § 6

Lov om forsikringsvirksomhed

Til nr. 1 - 3

Ændringerne er dels en nødvendig følge af ændringen af bank- og sparekasseloven og dels led i harmoniseringen af lovene om finansielle virksomheder. Da direktører i forsikringsselskaber allerede kan være direktører i andre forsikringsselskaber; jf. den nugældende § 92 f, stk. 1, 1. pkt. i lov om forsikringsvirksomhed, er der ikke i den foreslåede regel givet adgang til, at direktører i et forsikringsselskab i et øget omfang kan få tilladelse til at deltage i den daglige ledelse af andre virksomheder. Da pengeinstitut-, realkreditinstitut- og fondsmæglerselskabsdirektører ikke får adgang til at deltage i den daglige ledelse for forsikringsselskaber, så kan forsikringsselskabsdirektører heller ikke få adgang til at deltage i den daglige ledelse af disse selskaber. Såfremt en virksomhed, der udøver accessorisk virksomhed i forhold til forsikringsselskabet, er et finansieringsinstitut, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, art. 1, nr. 5, vil undtagelsen i § 92 f, stk. 2 ikke finde anvendelse.

Lempelsen for forsikringsselskaber gælder derfor alene vicedirektører, underdirektører og dermed lige-

stillede, der får adgang til at deltage i den daglige ledelse i andre finansielle virksomheder, der indgår i koncern eller i et administrationsfællesskab med forsikrings-selskabet. Direktørers, vicedirektørers, underdirektørers og dermed ligestillede adgang til at være bestyrelsesmedlemmer i koncernvirksomheder eller i et selskab, der indgår i administrationsfællesskab med flere forsikrings-selskaber, er reguleret i den nugældende § 92 b i lov om forsikringsvirksomhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 4

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årlig vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede virksomheder. Det foreslås, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Virksomheder under tilsyn efter lov om forsikringsvirksomhed er: Danske forsikrings-selskaber, tværgående pensionskasser og udenlandske forsikrings-selskaber med koncession fra Finanstilsynet. Desuden omfattes likvidationsboer og administrationsboer, som er under tilsyn efter loven. Endvidere omfattes firmapensionskasser indirekte af bestemmelsen, da lov om tilsyn med firmapensionskasser § 67 henviser til § 242.

Efter det hidtidige stk. 5 skulle hvert enkelt forsikrings-selskab m.v. inden udgangen af september have meddelelse om størrelsen af dets bidrag for det pågældende kalenderår. Denne bestemmelse bortfalder som konsekvens af harmonisering af bidragsbestemmelserne med de øvrige brancher.

Ophævelsen af stk. 5 betyder endvidere, at bidragsberegningen kan foretages tættere på årets udgang, hvilket betyder, at efterreguleringer af henholdsvis meget og for lidt opkrævet bidrag kan minimeres.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fonds-

mæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikrings-selskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag inden for brancheområderne er for forsikrings-selskaber sket på grundlag af bruttopræmieindtægter og for pensionskasser på grundlag af medlemsbidrag og renteindtægter.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikrings-selskaber, realkreditinstitutter osv.

Den fordeling, der er angivet i lov om forsikringsvirksomhed § 242, stk. 3 og stk. 4, mellem forsikrings-selskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed og forsikrings-selskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed, blev fastsat på et tidspunkt, hvor tilsynet med forsikrings-selskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed ikke antog samme omfang som i dag. Det overvejes derfor at ændre den relative fordeling af bidragene mellem de 2 typer af forsikringsvirksomhed.

Endvidere påtænkes at udvide bidragsgrundlaget, der i dag udelukkende baseres på direkte tegnede forsikringer, således at selskaber, der driver reassurancevirksomhed, i højere grad kommer til at bidrage til Finanstilsynet.

Fordelingen af bidrag mellem tværgående pensionskasser vil i det væsentlige være uændret, idet bidragsgrundlaget, medlemsbidrag og renteindtægter, tænkes videreført.

Stk. 2 foreslår som hovedregel at enhver virksomhed samt ethvert likvidationsbo eller administrationsbo, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige, at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året virksomheden har været under tilsyn.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved beta-

lingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om virksomheden kun har været under tilsyn i meget kort tid, virksomhedens størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med virksomheden i det pågældende finansår.

Stk. 3 fastslår, at hvis der ikke er aflagt et endeligt årsregnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af en regnskabsindberetning, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Det foreslås altid at pålægge et minimumsbidrag på 2.000 kr., hvilket er en forhøjelse af minimumsbidraget fra 1.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget. For så vidt angår de af § 192 omfattede forsikringsselskaber pålægges disse et minimumsbidrag på 800 kr., hvilket er en forhøjelse af minimumsbidraget fra 400 kr.

Til § 7

Lov om forsikringsmæglervirksomhed

Til nr. 1

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet, herunder forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne vil Finanstilsynets virksomhed.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede forsikringsmæglervirksomheder. Det videreføres, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Forsikringsmæglerområdet er et nyt område under tilsyn, og der er endnu ikke foretaget en opkrævning af bidrag fra branchen. Bidragsbestemmelsen ændres som følge af en harmonisering med de øvrige brancher.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.

2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter, forsikringsmæglervirksomheder osv.

De enkelte forsikringsmæglervirksomheders bidrag vil som hidtil skulle fastsættes med udgangspunkt i en specifikation af forsikringsmæglervirksomhedernes indtægter fra forsikringsselskaber, jf. § 18.

Stk. 2 foreslår som hovedregel at enhver forsikringsmæglervirksomhed som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige, at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året forsikringsmæglervirksomheden har været under tilsyn.

Det foreslås, at bidrag kan inddrives ved udpantning. Denne bestemmelse er en harmonisering med bidragsbestemmelserne på de øvrige brancheområder.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved betalingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om virksomheden kun har været under tilsyn i meget kort tid, virksomhedens størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med virksomheden i det pågældende finansår.

§ 3 i den nuværende bekendtgørelse nr. 917 af 9. december 1999 om dækning af udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn med forsikringsmæglervirksomhederne bestemmer, at forsikringsmæglervirksomhederne inden udgangen af september måned skal have meddelelse om størrelsen af deres bidrag for det pågældende kalenderår.

Denne bestemmelse ophæves som konsekvens af harmonisering af bidragsbestemmelserne med de øvrige brancher. Ophævelsen af bestemmelsen betyder endvidere, at bidragsberegningen kan foretages tættere på årets udgang, hvilket betyder, at efterregulering af henholdsvis for meget og for lidt opkrævet bidrag kan minimeres.

Stk. 3 fastslår, at påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i den senest indsendte indtægtspecifikation, jf. § 18.

Der pålægges altid et minimumsbidrag på 1.000 kr., hvilket svarer til det nuværende minimumsbidrag.

Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag pålægges minimumsbidraget.

Til § 8

Lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort

Til nr. 1 og 2

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 4 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede foretagender. Det foreslås, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag inden for brancheområderne er for de af loven omfattede foretagender sket på grundlag af de samlede gælds- og garantiforpligtelser.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringselskaber, realkreditinstitutter, foretagender omfattet af denne lov osv.

Fordelingen mellem de af loven omfattede foretagender vil i det væsentlige være uændret, idet bidragsgrundlaget, samlede gælds- og garantiforpligtelser, tænkes videreført.

Stk. 5 foreslår som hovedregel at ethvert foretagende, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag. Det vil sige, at bidraget som udgangspunkt ikke nedsættes i forhold til, hvor stor en del af året foretagendet har været under tilsyn.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved betalingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør. Nedsættelse af bidraget vil bero på en konkret vurdering under hensyntagen til, om foretagendet kun har været under tilsyn i meget kort tid, foretagendets størrelse og økonomiske forhold samt Finanstilsynets arbejdsmængde i forbindelse med foretagendet i det pågældende finansår.

Stk. 6 foreslår, at hvis der ikke er aflagt et endeligt årsregnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af en regnskabsindberetning, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Der pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr., hvilket er en forhøjelse af minimumsbidraget fra 500 kr. til 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.

Til § 9

Ikrafttrædelsesbestemmelser

Det forslås, at loven træder i kraft den 1. april 2001.

Bestemmelserne vedrørende direktører m.fl.'s adgang til at deltage i den daglige ledelse af finansielle virksomheder inden for koncernen forslås at træde i kraft den 1. januar 2001.

Da bidrag opkræves for et fuldt finansår, skal bestemmelserne vedrørende bidrag til Finanstilsynet have virkning fra 1. januar for at opkrævning efter de foreslåede bestemmelser kan foretages fra 2001. Beregningsgrundlaget vil være oplysninger fra regnskabsår, der afsluttes i 2000, og som indsendes til Finanstilsynet i 2001.

Bestemmelserne i § 1, nr. 19 og 20 træder først i kraft den 1. juli 2001 samtidig med ophævelsen af hæftestrafpen i medfør af lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Værdipapirhandlere og virksomheder fra et tredjeland, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden var

medlem af en fondsbørs eller tilsluttet en værdipapircentral, kan vedblive hermed uden Finanstilsynets forudgående tilladelse.

Til § 10

Færøerne og Grønland

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Loven kan dog sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 725 af 25. juli 2000, foretages
følgende ændring:

1. I § 17, stk. 2, ændres »§ 55, stk. 4« til: »§ 55,
stk. 6«.

2. § 20, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Finansielle virksomheder omfattet af lov om
banker og sparekasser, lov om fondsmæglersel-
skaber, realkreditloven og Danmarks National-
bank, herunder virksomheder hjemmehørende i
Den Europæiske Union eller et land, som Fælles-
skabet har indgået samarbejdsaftale med, kan
blive medlemmer af en fondsbørs (fonds-
børsmedlemmer).

Stk. 2. En fondsbørs kan efter at have indhentet
Finanstilsynets tilladelse optage en virksomhed,
som nævnt i stk. 1, hjemmehørende i et land, der
ikke er omfattet af stk. 1 som medlem.«.

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

3. I § 20, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1«
til: »stk. 1 og 2« endvidere ændres »stk. 3 og 4«
til: »stk. 4 og 5«.

4. I § 20, stk. 3 og 4, der bliver stk. 4 og 5, ænd-
res »stk. 2« til: »stk. 3«.

5. I § 20, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1
eller 2« til: »stk. 1-3«.

§ 17.

Stk. 2. Hvis en fondsbørs tillige driver virk-
somhed som clearingcentral, finder bestemmel-
serne i § 52, § 53, stk. 1, og §§ 54-58 anvendelse
på selskabets virksomhed. Regler udstedt i med-
før af § 55, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse
på selskabets virksomhed.

§ 20. Værdipapirhandlere, jf. § 4, stk. 3, og
Danmarks Nationalbank kan blive medlemmer
af en fondsbørs.

Stk. 2. En fondsbørs kan tillade, at andre end
de i stk. 1 nævnte kan blive medlemmer af fonds-
børsen, såfremt reglerne herfor, jf. stk. 3 og 4, er
opfyldt.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler
for optagelse af de i stk. 2 nævnte medlemmer.

Stk. 4. De i stk. 2 nævnte medlemmer skal for-
uden regler fastsat af Finanstilsynet i medfør af
stk. 3 opfylde de af den pågældende fondsbørs
fastsatte regler i henhold til § 19.

Stk. 5. Senest samtidig med, at en fondsbørs
har imødekommet en ansøgning om at blive
fondsbørsmedlem i henhold til stk. 1 eller 2, skal
fondsbørsen give Finanstilsynet meddelelse her-
om.

Gældende formulering

§ 34. Reglerne i dette kapitel omfatter misbrug af intern viden og kursmanipulation vedrørende:

1) Værdipapirer, der er optaget til notering eller handel på en fondsbørs eller handles på en autoriseret markedsplads eller tilsvarende regulerede markeder for værdipapirer i et land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med.

§ 55. Yder en clearingcentral, clearingdeltager eller Danmarks Nationalbank lån i forbindelse med afvikling af en værdipapirhandel i en clearingcentral, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.

Lovforslaget

6. I § 34, stk. 1, nr. 1, udgår: »i et land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med.«.

7. § 55, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Yder en clearingcentral eller clearingdeltager lån til en clearingdeltager i forbindelse med afviklingen af værdipapirhandler i clearingcentralen, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.

Stk. 2. Yder et betalingssystem, der er registreret i henhold til § 57 a eller en deltager i et sådant system lån til en deltager eller en indirekte deltager i systemet i forbindelse med afviklingen af betalinger i systemet, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.

Stk. 3. Hvis værdipapirclearingvirksomhed udøves eller et betalingssystem drives af Danmarks Nationalbank, og værdipapirclearingvirksomheden, betalingssystemet eller en deltager i værdipapirclearingvirksomheden eller betalingssystemet yder lån til en deltager eller en indirekte deltager i forbindelse med afviklingen i systemet, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntageren udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Er aftalen registreret i en værdipapircentral, og konstateres der i forbindelse med en afvikling behov for at udnytte retten til pant, kan långiveren i umiddelbar tilknytning til afviklingens gennemførelse anmelde panteret i de pågældende fondsaktiver, jf. stk. 1, over for værdipapircentralen med henblik på registrering. Alene ved en sådan registrering opnås beskyttelse mod retsforfølgning og aftaleerhververe efter reglerne i kapitel 22.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, inden for hvilken tidstrist en långiver ved meddelelse skal fastholde den i henhold til stk. 2 og 3 anmeldte panteret. Registrering af panteret slettes uden meddelelse efter § 68, såfremt retten ikke er fastholdt inden fristens udløb. En værdipapircentral kan udskyde den i 2. pkt. nævnte frist, såfremt Danmarks Nationalbank har meddelt, at Danmarks Nationalbanks betalingssystemer er ude af funktion som følge af tekniske problemer.

§ 56. Fondsaktiver, hvori der er registreret pant i henhold til § 55, stk. 2 eller 3, kan, hvis der er indgået en forudgående aftale herom, eller hvis handlen er indgået mellem en værdipapirhandler og en værdipapirhandler eller en institutionel investor eller en tilsvarende professionel investor, realiseres straks efter udløbet af den af Finanstilsynet i medfør af § 55, stk. 4, fastsatte frist, såfremt låntageren ikke forinden har opfyldt sine forpligtelser. Den i 1. pkt. nævnte frist kan fraviges efter aftale mellem parterne, såfremt pantet er registreret i henhold til § 55, stk. 2 og 3.

§ 61.

Stk. 2. Hvis en værdipapircentral tillige driver værdipapirclearingvirksomhed, finder bestemmelserne i § 52, § 53, stk. 1, samt §§ 54-58 anvendelse på selskabets virksomhed. Regler udstedt i medfør af § 55, stk. 4, finder tilsvarende

8. I § 55, *stk. 2;* der bliver *stk. 4,* ændres »Er aftalen registreret« til: »Er en aftale som nævnt i stk. 1, 2 eller 3 registreret«. Endvidere ændres »jf. stk. 1« til: »jf. stk. 1-3«.

9. I § 55, *stk. 4,* der bliver *stk. 6,* ændres »den i henhold til stk. 2 og 3 anmeldte panteret.« til: »den i henhold til stk. 4 og 5 anmeldte panteret.«.

10. I § 56, *stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 55, stk. 2 eller 3,« til: »§ 55, stk. 4 eller 5,« og »§ 55, stk. 4,« ændres til: »§ 55, stk. 6,«.

11. I § 56, *stk. 1, 2. pkt.,* ændres »§ 55, stk. 2 og 3.« til: »§ 55, stk. 4 og 5.«.

12. I § 61, *stk. 2,* ændres »§ 55, stk. 4,« til: »§ 55, stk. 6,«.

Bilag til f. t. l. vedr. værdipapirhandel m.v.

Gældende formulering

§ 64. De af § 62, stk. 1, og § 63 om Dattede virksomheder skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indrapportere til registrering i den pågældende central.

Stk. 2. I tilfælde af konkurs, betalingsstandsning eller lignede i en virksomhed omfattet af stk. 1 ophører den i samme stykke nævnte tilslutningsaftale med omgående virkning og dermed retten til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral. Medmindre andet aftales, overtager værdipapircentralen herefter indrapporteringen til registrering på berørte konti i en periode på højst 4 måneder, hvorefter kontohaverens registreringer overføres til konto hos den enkelte udsteder. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med ophøret af en tilslutningsaftale som nævnt i 1. pkt. samt i forbindelse med overførsel af en kontohavers registreringer til konto hos en udsteder som nævnt i 2. pkt.

Stk. 3. De af § 62, stk. 2, omfattede storkunder skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indhente oplysninger om egne konti overføre meddelelser om salg og foretage anmeldelser om registreringer på egne konti direkte i den pågældende central.

Lovforslaget

13. § 64 affattes således:

»§ 64. Finansielle virksomheder omfattet af lov om banker og sparekasser, lov om fondsmæglerselskaber for så vidt de har tilladelse til at føre depot, realkreditloven, samt virksomheder, der drives i fællesskab af disse virksomheder, og som har til formål at forvalte værdipapirer; Danmarks Nationalbank, Finansstyrelsen, clearingcentraler og obligationsudstedende institutter, for så vidt angår fondsaktier, der er udstedt af det pågældende institut, skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indrapportere til registrering i den pågældende central.

Stk. 2. De af § 62, stk. 2, omfattede storkunder skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indhente oplysninger om egne konti, overføre meddelelser om salg og foretage anmeldelser om registreringer på egne konti direkte i den pågældende central.

Stk. 3. En værdipapircentral kan efter at have indhentet Finanstilsynets tilladelse indgå en tilslutningsaftale med en virksomhed som nævnt i stk. 1, hjemmehørende i et land, der ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 4. I tilfælde af konkurs, betalingsstandsning eller lignende i en virksomhed omfattet af stk. 1 og 3 ophører den i de samme stykker nævnte tilslutningsaftale med omgående virkning og dermed retten til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral. Medmindre andet aftales, overtager værdipapircentralen herefter indrapporteringen til registrering på berørte konti i en periode på højst 4 måneder, hvorefter kontohaverens registreringer overføres til konto hos den enkelte udsteder. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med ophøret af en tilslutningsaftale som nævnt i 1. pkt. samt i forbindelse med overførsel af en kontohavers registreringer til konto hos udsteder som nævnt i 2. pkt.«

Gældende formulering

§ 85. Udgifterne ved Finanstilsynets og Fondsrådets virke i henhold til denne lov afholdes af værdipapirhandlere, fondsbørser, clearingcentraler, værdipapircentraler, kontoførende institutter, autoriserede markedspladser, autoriserede pengemarkedsmæglere og værdipapirmæglere efter regler fastsat af økonomiministeren. Bidrag tillægges udpantningsret.

§ 91. Registertilsynet fører tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af lov om private registre m.v., af bestemmelser, der er fastsat i medfør heraf, eller af § 60, stk. 2-4. Tilsynet påser herunder af egen drift eller efter klage fra en registreret, at en værdipapircentral anvendes i overensstemmelse med de nævnte love og bestemmelser.

Stk. 2. Tilsynet kan af en værdipapircentral eller af et kontoførende institut kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under denne lov eller lov om private registre m.v.

Stk. 4. Såfremt Registertilsynet finder, at en værdipapircentral eller et kontoførende institut ikke overholder § 60, stk. 2-4, meddeler tilsynet den pågældende central eller institut pålæg om de foranstaltninger, der skal foretages. Registertilsynets pålæg kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 93.

Stk. 2. Overtrædelse af § 12, stk. 3 og 4, § 12 a, § 12b, § 12c, stk. 1 og 4, § 12d, § 12e, § 12 f, § 12 g, § 12 h og § 14, stk. 2, straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Lovforslaget

14. § 85 affattes således:

»§ 85. Virksomhederne omfattet af denne lov bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte en virksomheds bidrag.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 15.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«

15. I § 91, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 91, *stk. 4, 1. pkt.* ændres »Registertilsynet« til: »Datatilsynet«.

16. I § 91, *stk. 1, 1. pkt.* ændres »lov om private registre m.v.« til: »lov om behandling af personoplysninger«.

17. I § 91, *stk. 2*, ændres »lov om private registre m.v.« til: »lov om behandling af personoplysninger«.

18. I § 91, *stk. 4, 2. pkt.* ændres »Registertilsynets« til: »Datatilsynets«.

19. I § 93, *stk. 2*, og i § 96, *stk. 2, sidste pkt.* ændres »hæfte,« til: »fængsel i indtil 4 måneder,«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 96.

Stk. 2. Giver personer, der er knyttet til en fondsbørs, en autoriseret markedsplads, en clearingcentral, en værdipapircentral, en pengemarkedsmægler, en værdipapirmægler, et betalings-system eller et kontoførende institut urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende fondsbørsen, markedspladsen, clearingcentralen, værdipapircentralen, pengemarkedsmægleren, værdipapirmægleren eller det kontoførende institut til Finanstilsynet, Fondsrådet eller andre offentlige myndigheder, straffes den pågældende med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 94. Overtrædelse af § 35, stk. 1, § 36, stk. 1, og § 39, stk. 1, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder. Er en overtrædelse af § 35, stk. 1, og § 39, stk. 1, forsætlig og af særlig grov beskaffenhed, eller er der begået et større antal forsætlige overtrædelser, kan straffen stige til fængsel i 4 år.

20. I § 94, stk. 1, 1. pkt. udgår: «, hæfte».

§ 2

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 706 af 14. juli 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 g indsættes efter *stk. 1* som nye stykker 2-4:

»*Stk. 2.* Bestyrelsen kan tillade, at direktører deltager i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder, der indgår i koncern med pengeinstituttet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede samt filialbestyrere.

Stk. 3. Tilladelse efter *stk. 2* kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af en forsikringsvirksomhed.

Stk. 4. Tilladelse efter *stk. 2* kan ikke gives til en direktørs, en vicedirektørs, en underdirektørs samt filialbestyreres deltagelse i den daglige ledelse af et administrationsselskab for investeringsforeninger eller specialforeninger.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 5*.

Gældende formulering

§ 52. Pengeinstitutterne dækker udgifterne ved statens tilsyn. Bidragene fastsættes af tilsynet i forhold til de samlede gælds- og garantiforpligtelser, men kan dog ikke fastsættes lavere end 1.000 kr. årligt. Bidrag kan inddrives ved udpantning.

Stk. 2. Andre virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, afholder statens udgifter ved tilsynet. Bidraget fastsættes af tilsynet i forhold til de medgåede ressourcer ved tilsynet, men kan dog ikke fastsættes lavere end 1.000 kr. årligt. Bidrag kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på de i § 50, stk. 3, omtalte filialer.

Lovforslaget

2. § 52 affattes således:

»§ 52 Pengeinstitutterne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Andre virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, samt filialer omfattet af § 50, stk. 3, afholder tilsvarende udgifter ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Fuld bidragspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsette bidraget.

Stk. 4. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 3

I realkreditloven, jf. lovekændtgørelse nr. 738 af 4. august 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 h indsættes efter *stk. 3* som nye stykker 4-6:

»*Stk. 4.* Bestyrelsen kan tillade, at direktører deltager i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder, der indgår i koncern med realkreditinstituttet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede.

Stk. 5. Tilladelse efter *stk. 4* kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af en forsikringsvirksomhed.

Stk. 6. Tilladelse efter *stk. 4* kan ikke gives til en direktørs, en vicedirektørs, en underdirektørs og dermed ligestillede deltagelse i den daglige ledelse af et administrationsselskab for investeringsforeninger og specialforeninger.«.

Stk. 4 bliver herefter *stk. 7*.

2. § 95, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Realkreditinstitutterne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.«.

§ 95

Stk. 2. De samlede udgifter ved tilsynet med institutterne afholdes af disse i forhold til deres bogførte balancesum.

Gældende formulering

Lovforslaget

3. I § 95 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker 3 og 4:

»*Stk. 3.* Fuld bidragspligt påhviler ethvert realkreditinstitut, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 4. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 5*

§ 4

I lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 17. juli 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 *d* indsættes efter *stk. 3* som nye stykker 4-6:

»*Stk. 4.* Bestyrelsen kan tillade, at direktører deltager i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede.

Stk. 5. Tilladelse efter *stk. 4* kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af en forsikringsvirksomhed.

Stk. 6. Tilladelse efter *stk. 4* kan ikke gives til en direktørs, en vicedirektørs samt en underdirektørs deltagelse i den daglige ledelse af et administrationsselskab for investeringsforeninger eller specialforeninger.«.

Stk. 4 bliver herefter *stk. 7*.

2. § 32 affattes således:

»§ 32. Fondsmæglerselskaberne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler ethvert fondsmæglerselskab, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

§ 32. Udgifterne ved tilsynet afholdes af fondsmæglerselskaberne efter regler fastsat af økonomiministeren. Bidrag tillægges udpantningsret.

Gældende formulering

§ 81. De af loven omfattede foreninger dækker udgifterne ved Finanstilsynets virke i henhold til denne lov. Bidragene fastsættes af Finanstilsynet i forhold til de samlede aktiver, dog kan der fastsættes et minimumsbeløb. Bidragene tillægges udpantningsret.

§ 92 f. Bestyrelsen kan tillade, at en direktør kan være direktør i andre forsikringsselskaber, ejendomsselskaber, investeringsselskaber og selskaber, der udøver accessorisk virksomhed til forsikringsselskabets, når selskabet indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede. Bestyrelsen kan endvidere give tilladelse til, at en direktør kan være direktør i et administrationselskab, der er oprettet af flere forsikringsselskaber med henblik på fælles administration.

Lovforslaget

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 15.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 703 af 17. juli 2000, foretages følgende ændring:

1. *§ 81* affattes således:

»**§ 81.** Investeringsforeningerne og specialforeningerne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver investeringsforening og specialforening, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 10.000 kr. pr. forening og 3.000 kr. pr. afdeling. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«

§ 6

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 778 af 17. august 2000, foretages følgende ændringer:

1. *§ 92 f, stk. 1, 1. og 2. pkt.*, affattes således:

»Bestyrelsen kan tillade, at en direktør kan deltage i den daglige ledelse af andre finansielle virksomheder og selskaber, der udøver accessorisk virksomhed til forsikringsselskabet samt i ejendomsselskaber og investeringsselskaber, når selskabet indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. Direktionen kan give tilsvarende tilladelse til vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede.

Gældende formulering

§ 242. Til dækning af udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn med forsikringsselskaber og pensionskasser pålignes disse hver et beløb, der fastsættes i henhold til reglerne i stk. 2-4, dog mindst 1.000 kr. årligt.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler ethvert forsikringsselskab m.v. eller enhver filial af et udenlandsk forsikringsselskab, som har fået koncession af Finanstilsynet, og som har været berettiget til at drive virksomhed eller været under likvidation i nogen del af det pågældende kalenderår. Finanstilsynet kan dog fritage et selskab under likvidation for bidrag, når omstændighederne taler herfor.

Stk. 3. Påligning af bidragene foretages af Finanstilsynet på grundlag af det sidste kalenderår. Ved beregningen af bidragssatsen fordeles Finanstilsynets udgifter mellem følgende grupper:

- 1) Forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed,
- 2) forsikringsselskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed,
- 3) pensionskasser, der er omfattet af tilsyn i medfør af denne lov,
- 4) pensionskasser, der er omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser, og
- 5) udenlandske forsikringsselskaber med henværende filial, som har fået koncession af Finanstilsynet.

Lovforslaget

2. I § 92 f, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Tilladelse efter 1. og 2. pkt. kan ikke gives til en vicedirektørs, en underdirektørs og dermed ligestillede deltagelse i den daglige ledelse af et administrationsselskab for investeringsforeninger eller specialforeninger.«.

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

3. I § 92 f indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, 1. pkt. kan ikke gives til en direktørs deltagelse i den daglige ledelse af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber samt finansieringsinstitutter.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

4. § 242 affattes således:

»§ 242. Virksomheder, likvidationsboer og administrationsboer under tilsyn efter denne lov bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver virksomhed samt ethvert likvidationsbo og administrationsbo, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpantning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Der pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget. Dog pålægges et minimumsbidrag på 800 kr. for så vidt angår de af § 192 omfattede forsikringsselskaber.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Fordelingen mellem grupperne 1-4 sker på grundlag af den enkelte gruppes andel i de samlede renteindtægter og bruttopræmieindtægter m.v. for tegnede direkte forsikringer. Fordelingen mellem selskaberne i gruppe 1 og 2 sker i forhold til bruttopræmieindtægten for tegnede direkte forsikringer og inden for grupperne 3 og 4 på grundlag af medlemsbidrag og renteindtægter. For udenlandske forsikringselskaber med herværende filial, som har fået koncession af Finanstilsynet, anvendes bruttoindtægt for her i landet tegnede direkte forsikringer som grundlag.

Stk. 5. Inden udgangen af september måned giver Finanstilsynet hvert enkelt forsikringselskab m.v. meddelelse om størrelsen af dets bidrag, hvorefter dette skal indbetales inden kalenderårets udgang. Finanstilsynet har udpantningsret for bidragene.

Stk. 6. De af bestemmelserne i § 192 omfattede forsikringselskaber skal betale et beløb på 50 pct. af det efter reglerne i stk. 1-4 beregnede beløb, dog mindst 400 kr. årligt.

Stk. 7. Filialer af udenlandske selskaber, hvis koncession ikke omfatter tegning af direkte forsikringer her i landet, og som ikke har nogen bestand af direkte tegnede forsikringer, skal ikke betale bidrag.

Stk. 8. Udgifterne ved en af Finanstilsynet foretagen inspektion efter bemyndigelse fra eller på vegne af en udenlandsk tilsynsmyndighed medfør af § 240, stk. 4 eller 5, kan dækkes af den udenlandske tilsynsmyndighed.

§ 7

I lov om forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 782 af 18. august 2000, foretages følgende ændring:

Gældende formulering

§ 29. Udgifterne ved tilsynet afholdes af forsikringsmæglerne efter regler fastsat af økonomiministeren.

§ 11:

Stk. 4. Udgifterne ved tilsynet afholdes af de foretagender, der er omfattet af loven. Bidragene fastsættes af Finanstilsynet i forhold til de samlede gælds- og garantiforpligtelser, men kan dog ikke fastsættes lavere end 500 kr. årligt. Bidragene tillægges udpantningsret.

Lovforslaget

1. § 29 affattes således:

»§ 29. Forsikringsmæglervirksomhederne bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler enhver forsikringsmæglervirksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpankning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 3. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i den senest indsendte specifikation af forsikringsmæglervirksomhedernes indtægter, jf. § 18. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 1.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 8

I lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort, jf. lov nr. 375 af 22. maj 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 11, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Foretagender under tilsyn efter denne lov bidrager til at dække udgifterne ved Finanstilsynets virksomhed efter regler fastsat af Finanstilsynet.«.

2. I § 11 indsættes som *stk. 5* og 6:

»*Stk. 5.* Fuld bidragspligt påhviler ethvert foretagende, der har været under tilsyn en del af det pågældende finansår. Bidrag kan inddrives ved udpankning. Finanstilsynet kan, når omstændighederne taler herfor, nedsætte bidraget.

Stk. 6. Påligning af bidrag foretages af Finanstilsynet på grundlag af oplysninger i det for seneste regnskabsår aflagte regnskab eller i mangel af sådant den sidst indsendte regnskabsindberetning. Dog pålægges altid et minimumsbidrag på 2.000 kr. Findes der ikke oplysning om bidragsgrundlag, pålægges minimumsbidraget.«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2001, jf. dog *stk. 2, 3, 4* og 5.

Stk. 2. § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, § 4, nr. 1 og § 6, nr. 1, 2 og 3 træder i kraft den 1. januar 2001.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. § 1, nr. 14, § 2 nr. 2, § 3 nr. 2 og 3, § 4 nr. 2, § 5, § 6 nr. 4, § 7 og § 8 træder i kraft den 1. januar 2001. Beregning af bidrag sker første gang på grundlag af oplysninger fra regnskabsår der afsluttes i 2000.

Stk. 4. § 1, nr. 19 og 20 træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 5. Værdipapirhandlere og virksomheder omfattet af værdipapirhandelslovens § 62, stk. 1, og § 63, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden var medlem af en fondsbørs eller tilsluttet en værdipapircentral, kan vedblive hermed uden indhentelse af Finanstilsynets tilladelse.

§ 10

Stk. 1. §§ 1, 2, 4, 5, 7 og 8 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. § 6 gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Til lovforslag nr. L 75. Skriftlig fremsættelse (1. november 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v.¹, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om fondsmæglerselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger, lov om forsikringsvirksomhed, lov om forsikringsmæglervirksomhed samt lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalt betalingskort. (Adgang til en fondsbørs og en værdipapircentral, misbrug af intern viden og kursmanipulation m.v., ledelsens adgang til at sidde i koncernvirksomheder og bidrag til Finanstilsynet.)

(Lovforslag nr. L 75).

Den finansielle sektor i Danmark står over for en række udfordringer bl.a. som følge af øget samarbejde på tværs af landegrænserne. Dette medfører bl.a. et voksende behov for mere ensartede regler.

Værdipapirhandelslovens regler om insiderhandel har vist sig ikke længere at være tidssvarende og hensigtsmæssige, idet de nugældende regler indebærer, at en person der foretager insiderhandel i Danmark eller EU kan straffes, mens den samme handling ikke er strafbar, hvis den foretages i et tredjeland f.eks. USA. Det foreslås derfor at stramme reglerne om insiderhandel og kursmanipulation, således at danske værdipapirhandlere/investorer, der udøver insiderhandel og kursmanipulation med aktier optaget til notering på børser i tredjelande udenfor EU og EØS-samarbejdet, kan straffes herfor i Danmark.

For at styrke tilsynet med institutionelle investorer samt virksomheder fra tredjelande fore-

slås det, at en dansk værdipapircentral eller fondsbørs skal have tilladelse fra Finanstilsynet i forbindelse med indgåelse af tilslutningsaftale med ansøgerne fra tredjelande eller optagelse af medlemmer fra tredjelande (fjernmedlemsskaber).

Tidligere er der givet sikringsret, dvs. bl.a. fortrinsret i forbindelse med konkurs, i forbindelse med afvikling af værdipapirhandler. Idet der internationalt stilles større krav til betalingssystemerne foreslås det også at give adgang til at anvende sikringsret i forbindelse med afvikling i betalingssystemer. Deltagernes mulighed for at styre risici og likviditet forbedres herved, samtidig med at den risiko, der er forbundet med systemerne reduceres.

Den øgede internationale aktivitet - og ikke mindst det nordiske finansielle samarbejde - medfører behov for tilpasninger af ledelsesreglerne, således at danske institutter kan deltage på lige fod med andre nordiske finansielle institutter. Det foreslås derfor, at gøre ledelsesreglerne mere fleksible ved at give bestyrelsen i et institut kompetence til at tillade instituttets direktør at deltage i den daglige ledelse af andre koncernforbundne virksomheder. Den eksisterende sondring mellem, om hovedaktiviteten i det finansielle institut er långivning eller investering opretholdes. Dette indebærer, at direktører i kreditinstitutter ikke kan være direktører i forsikringsselskaber og omvendt.

Det foreslås endelig, at bestemmelserne i de finansielle love om bidrag til Finanstilsynet harmoniseres.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.